

ærede Conſeilspræſident gjøre ved at forblive? Det er dog beſynderligt, hvor Folks Opfattelse af ſelv ſaa ligefremme Ting kan være forſkjellig. Der er jo ingen Tvivl om, at den høitærede Miniſter, ligesom han har ſagt, at det er hans Pligt at blive, ſaaledes ogſaa anſer det for at være ſin Ære for nær at gaa, alſaa for ſin Ære at blive. Seg f. Ex. anſer nu Stillingen eſter de foreliggende Forhold for at være en ſaadan, at jeg næſten ikke kunde tænke mig, at nogen æretſjer Mand kunde holde den Stilling, ſom den høitærede Miniſter indtager

Formanden (Krabbe): Det forekommer mig, at det ærede Medlem maa have Tøleſen af, at en Udtalelſe af hans Tanke i denne Form nærmer ſig til det perſonligt Fornærmende.

Berg: Det ſynes jeg ikke.

Formanden (Krabbe): Om det ærede Medlem ikke maatte dele denne Mening, beder jeg ham om at tage den Bemærkning til Efterfølgelſe, ſom jeg har tilladt mig at gjøre.

Berg: Ja, det ſkal jeg; naar Formanden ſynes det, er Sagen dermed færdig. Jeg har kun tilladt mig at udtale, hvor forſkjellige Opfattelserne kunde være om ſaadanne Forhold, men jeg mener naturligviis ikke perſonlig, men konſtitutionelt. Men hvis nu den høitærede Conſeilspræſident vilde gaa — hvilket jo var det Naturlige — vilde det ſaa ikke være rigtigt, om det høie Miniſterium gif ſtrag, inden Samlingen sluttedes, og lod et nyt Miniſterium forſøge, om det dog ikke kunde gennemføre en endelig Finantslov, nemlig Folkethingets, og hvis da Stillingen var ſaaledes, at det høie Landſthing vilde foretrække at prøve en lignende Proceſs, ſom Folkethinget har prøvet, ſaa foretage denne Prøve. Det er et Raad, jeg har givet ved en tidligere Behandling, jeg antager ikke, det vilde nytte ſaa overmaade Meget, men det var dog muligt. Jeg tror, at vi Alle, hvilke Luſtuelſer vi forøvrigt nære, ere enige om, at ſaaledes vi det gaar nu, gaar det meget ſlet, og hvis der alſaa er et Middel derimod, da bør man prøve dette. Det Middel at opløſe Folkethinget er prøvet, det buede ikke; det Middel at opløſe Landſthing kunde maaffe due, det veed man ikke, thi det er ikke prøvet. Det forekommer mig derfor, at det ikke vilde være ſaa unaturligt, om man tog fat paa de ikke prøvede Midler og ſaae, om de kunde hjælpe; thi det gaar ſlet. Det er Noget, vi Alle maatte ønske i Alles Interesſer og i Landets Interesſer at ſaae forandret. Det vilde derfor, forekommer det mig, være meget Logiſt af mig at slutte ſaaledes, at man bør prøve et andet Miniſterium, thi at prøve en Landſthingsopløſning med dette Miniſterium vilde være unaturligt; men derimod ſkulde man prøve et andet Miniſterium,

og muligviis, hvis dette ikke gif, et tredie Middel, nemlig Landſthingets Opløſning. Vi burde prøve vor Forfatning paa de forſkjellige Maader, den kan prøves; thi ogſaa derigjennem erhverve vi os Erfaring om, hvorvidt vor Forfatning er ſtilket til at bruges alvorlig til Nytte for Landet, eller om vi alleſammen ſkulde enes om beſt at forandre den. — Hvad Ændringsforſlagene angaar, da ere de herigjennem motiverede, idet de nemlig kun gaa ud paa at føre Finantsloven tilbage til den Form, hvori Folkethinget vedtog den ſidſte Gang, og det har jeg udviklet, at det behøver ingen anden ſpecial Forklaring end den Betragtning, jeg har givet. Der er kun et nyt lille Ændringsforſlag udenfor Liſten om, at § 28 ſkal udgaa. Jeg antager, at det er en Ændring, ſom kan virke forſonende, en Ændring, hvorpaa vi kunne ſtemme alleſammen.

Solſtein: Jeg kan slutte mig til den Anbefaling, ſom det ærede Medlem gav til de foreliggende Ændringsforſlag, og kan indſkrænke mig hertil, hvad ſelve Ændringsforſlagene angaar. Naar jeg imidlertid har bedt om Ordet, er det for at gjøre nogle korte Bemærkninger paa egne og Meningsſtællers Vegne; jeg har bedet om Ordet nu, da jeg ikke er ſikker paa at kunne afvente Mødets Slutning, men dog ikke ønsker, at min Stilling til det foreliggende Forſlag ſkal være tvivlſom. Den foreliggende Rigsdagsſamling er fra forſkjellige Sider bleven betegnet ſom unyttig og gold; men det kan jeg ikke indrømme. Æværtimod, jeg ſkal naturligviis ikke forſøge paa at paafaa, at der er kommet positive Reſultater ud af denne Samling; det er der ſikkert ikke kommet; men unyttig har den paa ingen Maade været, thi den Forhandling, der er ført, ſærlig Forhandlingene mellem Thingene, har utvivlſomt haft ſin ſtore Betydning og vil med Tiden ſaae det mere, fordi den har bidraget til Klarhed. Jeg figter her navnlig ogſaa til Forhandlingerne i det andet Thing, og jeg ſkal udtale ſom en Anerkjendelſe, at det forekommer mig, at den Forhandling om Finantsloven, der er ført i det andet Thing, i en ikke uvæſentlig Grad har bidraget til at klare de Spørgsmaal, ſom for Tiden ere Gjenſtand for Strid imellem Thingene, og forſaavidt ogſaa har bidraget til Overenſtomt, om end kun indirekte og ſært gjennem længere Kamp. Det er jo klart for Enhver, ſom har fulgt Forhandlingerne i det andet Thing, at alle diſſe ſtore, ſtrækkelige Ting, der vare hvirvlede op under Balgkampen, og ſom vi hørte om fra Begyndelſen af indværende Samling, at nu dreier Kampen ſig om Parlamentarismen, at Kongen ſkulde tvinges til at vælge nye Miniſtre, at Folkethinget var den øverſte Myndighed, Ingen over den, og Ingen ved Siden af den — alt dette, figer jeg, vilde det andet Thing ikke acceptere. Det andet Thing har ikke erkjendt, at Kam-